

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 524/06
02.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Nikole Stanojevića, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa advokat AB, protiv tuženog "BB", radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.br. 1877/05 od 22.11.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 02.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.br. 1877/05 od 22.11.2005. godine tako što se odbija kao neosnovana žalba tuženog i potvrđuje presuda Opštinskog suda u Indiji P1. br. 47/04 od 17.11.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Indiji P1. br. 47/04 od 17.11.2004. godine, stavom prvim izreke, poništeno je rešenje generalnog direktora tuženog "BB" br. 447-08-04 od 01.04.2004. godine i tuženi obavezan da tužioca vrati na posao u roku od osam dana po pravnosnažnosti presude a stavom drugim izreke je obavezan tuženi da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 20.400,00 dinara, u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Presudom Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.br. 1877/05 od 22.11.2005. godine žalba tuženog je kao osnovana usvojena i presuda Opštinskog suda u Indiji P1. br. 47/04 od 17.11.2004. godine preinačena tako što je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio poništaj rešenja generalnog direktora tuženog "BB" br. 447-08-04 od 01.04.2002. godine i vraćanje tužioca na posao u roku od osam dana kao i naknada troškova vođenja parničnog postupka odbijen kao neosnovan.

Protiv navedene pravnosnažne presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici u zakonskom roku izjavio je reviziju tužilac zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1 i 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), Vrhovni sud je našao, da je revizija tužioca osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac je bio radnik tuženog na osnovu rešenja o zasnivanju radnoga odnosa na neodređeno vreme br. 2649 od 25.06.1985. godine. Dana 01.04.2004. godine tužiocu je pokušano uručenje ugovora o uređivanju prava, obaveza i odgovornosti br. 438-08-04. Ovim ugovorom ništa nije izmenjeno u pogledu dotadašnjeg radno-pravnog statusa tužioca, tj. tužilac bi i po odredbama ovog ugovora obavljao poslove radnika na presi II grupe, na koje je i do sada bio raspoređen uz poštovanje ograničenja iz rešenja o utvrđivanju invalidnosti br.D-9417 od 11.02.1999. godine. Tužilac je nakon obavljenog razgovora sa generalnim direktorom odbio da potpiše navedeni ugovor, koji je istog dana istaknut na oglasnu tablu preduzeća. Generalni direktor tuženog je primenom odredaba člana 97, člana 103. i 120. Zakona o radu pod br. 447-08-04 istoga dana, tj. 01.04.2004. godine, doneo sporno rešenje o prestanku radnoga odnosa tužiocu, a zbog odbijanja da tužilac potpiše ponuđeni ugovor o uređivanju prava, obaveza i odgovornosti.

Zakon o radu ("Službeni glasnik RS", br. 70/01) članom 103. stav 1. propisuje, da poslodavac može da ponudi zaposlenom zaključenje ugovora o radu pod izmenjenim uslovima, stavom 2. da poslodavac može da ponudi zaključivanje ugovora o radu u smislu stava 1. ovoga člana, samo iz opravdanog razloga, i stavom 3. da zaposlenom koji odbija da zaključi ugovor o radu u smislu stava 2. ovoga člana, poslodavac može da otkaže ugovor o radu.

Imajući u vidu utvrđene relevantne okolnosti konkretnoga slučaja i citiranu regulativu člana 103. Zakona o radu, po stanovištu Vrhovnog suda, pravilno prvostepeni sud zaključuje da je osporeno rešenje tuženog o prestanku radnoga odnosa tužiocu nezakonito, jer za donošenjem istoga nisu bili ispunjeni zakonom propisani osnovni uslovi: da je tužiocu ponuđeno zaključenje ugovora pod izmenjenim uslovima i da je takva ponuda učinjena iz opravdanih razloga. Sledom takvog zaključka, pravilno je prvostepenom presudom usvojen tužbeni zahtev tužioca za poništaj rešenja tuženog od 01.04.2004. godine uz obavezu tuženog da tužioca vrati na posao. Obrazloženje prvostepene presude sadrži potpune pravilne i argumentovane razloge o svim odlučnim

činjenicama, koje prihvata i revizijski sud.

Zaključak žalbenog suda da donošenje novog zakona kojim je regulisana oblast rada predstavlja opravdani razlog kada poslodavac zatečenom radniku može dati ponudu za zaključenje novog ugovora o radu, pa ako zaposleni radnik tu ponudu odbije, da mu radni odnos može prestati po odredbi člana 103. stav 3. Zakona o radu, je pravno neprihvatljiv jer je suprotan sadržini odredbe člana 167. Zakona o radu, kojom je propisano da zaposleni koji su do dana stupanja na snagu ovoga zakona (21.12.2001. godine) zasnovali radni odnos ugovorom o radu u skladu sa propisima koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovoga zakona, nisu u obavezi da ponovo zasnuju radni odnos zaključenjem novog ugovora o radu. Znači, takvi radnici ostaju u radnom odnosu na osnovu ranije zaključenih ugovora o radu i nastavljaju rad na poslovima koji su im povereni. Sa tih razloga, Vrhovni sud je preinačio drugostepenu presudu (zasnovanu na izloženom pravno neutemeljenom zaključku) tako što je odbio žalbu tuženog i potvrdio prvostepenu presudu.

Sa izloženih razloga, primenom člana 395. stav 1. ZPP je odlučeno kao u izreci.

Predsednik veća - sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn